

TONI COMMUNES MISSAE

I. Toni Orationum.

1. Tonus festivus.

Hic tonus servatur quando officium est duplex, vel semiduplex, vel de Dominica.

D óminus vobíscum. ꝛ. Et cum spí-ri-tu tu-o.

O - rémus. De-us, qui ho-di-érnam di-em, Aposto-ló-rum tu-

órum Petri et Pauli martý-ri-o consecrásti: da Ecclé-si-ae

tu-ae e-ó-rum in ómni-bus sequi praeceptum, per quos re-li-gi-

ó-nis sumpsit ex-órdi-um. Per Dómi-num nostrum Je-sum Chri-

stum Fí-li-um tu-um: qui te-cum vi-vit et regnat in u-ni-tá-te

Spí-ri-tus Sancti De- us, per ómni- a saécu-la saecu-ló-rum.

ꝛ. Amen.

2. Tonus ferialis.

In Festis simplicibus, in Feriis et in Missis Defunctorum, Oratio dicitur in voce aequali; in loco puncti principalis et semipuncti, fit tantum pausa et respiratio.

Pro Orationibus Aspersionis Aquae benedictae, Litaniarum, Benedictionis Cinerum, Candelarum et Olivarum, et aliis hujusmodi, idem Tonus ferialis usurpatur, praeterquam quod in fine ultimae Orationis et ejus conclusionis ultima syllaba declinatur ad semiditonum.

Alii Toni ad libitum.

Omnes Orationes Missae cantari possunt etiam in tono sequenti, ex antiqua traditione accepto.

D ómi-nus vo-bíscum. [Pax vo-bis]. ꝛ. Et cum spí-ri- tu tu- o.

O - rémus. Praesta Dómine fi-dé- libus tu- is: ut je-juni- ó-

rum vene-ránda so-lémni- a, et cóngru- a pie-tá-te sus-cí-pi- ant,

et secú-ra devo-ti- ó-ne per-cúrrant. Per Dóminum nostrum Je-

sum Christum Fí-li- um tu- um, qui tecum vi-vit et regnat in

uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni- a saécu-la saecu-

ló-rum. ʀ. Amen. *Altera conclusio:* Qui vi-vis et regnas cum

De-o Patre [*vel* Qui te-cum vi-vit et regnat] in u-ni-tá-te Spí-ri-

tus Sancti De-us, per ómni- a, etc.

Ubi usurpatur hic tonus, adhibendus est etiam ad Orationes ante Prophetias, et ad Orationes solennes Feriae VI. in Parasceve, et etiam quandocumque praecessit monitio Flectámus génua.

Orationes ad Aspersiorem, Benedictiones et Litanias cantari possunt etiam in tono sequenti:

Dóminus vobíscum. ʀ. Et cum spí-ri-tu tu-o. Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pa-ter omní-po-tens, ae-térne De-us:

et mítte-re digné-ris sanctum Ange-lum tu-um de coe-lis; qui

custó-di-at, fóve-at, pró-te-gat, ví-si-tet atque de-féndat omnes

ha-bi-tán-tes in hóc ha-bi-tá-cu-lo. Per Christum Dómi-num

nostrum. ƿ. Amen.

Aliae conclusiones:

Per Dómi-num nostrum Je-sum Christum Fí-li-um tu-um,

qui te-cum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De- us:

[vel Qui vi-vis et regnas cum De-o Patre, [vel Qui te-cum vi-vit

et regnat] in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De- us,] per ómni- a

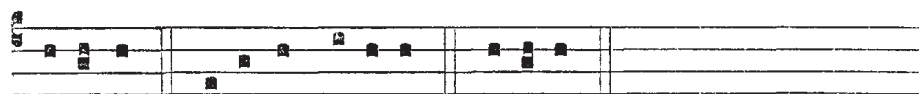

saécu-la saecu-ló-rum. ƿ. Amen.

In eodem tono cantari potest Oratio super populum.

Quando praemittenda est monitio: Flectámus génua.

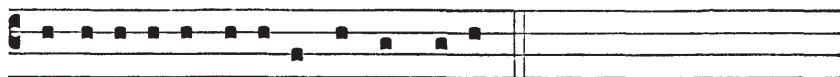
Sacerdos Diaconus Subdiaconus

Orémus. Flectámus génu- a. Le-vá-te.

Et subsequitur Oratio in tono feriali.

Ante Orationem super populum, quae dicitur in tono feriali:

Humi-li- á-te cá-pi-ta vestra De- o.

